

Bielsko-Biała, dnia 28 kwietnia 2017 r.

**DYREKTOR
KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ**

0111-KDIB3-2.4012.51.2017.1.EJU

Gmina Miasto Rzeszów
ul. Rynek 1
35-064 Rzeszów
NIP: 8130008613

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 27 lutego 2017 r. (data wpływu 3 marca 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie:

- momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z otrzymaniem wpłat mieszkańców oraz w związku z otrzymaniem dofinansowania od Instytucji pośredniczącej – **jest prawidłowe,**
- powstania obowiązku podatkowego w związku z wniesieniem wkładu własnego przez Gminę – **jest nieprawidłowe,**
- ustalenia czy nieodpłatne przekazanie przez Gminę instalacji fotowoltaicznych na rzecz mieszkańców po upływie 5 letniego okresu trwałości projektu będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 3 marca 2017 r. wpłynął do tutejszego Organu ww. wnioski o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie:

- momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z otrzymaniem wpłat mieszkańców oraz w związku z otrzymaniem dofinansowania od Instytucji pośredniczącej,
- powstania obowiązku podatkowego w związku z wniesieniem wkładu własnego przez Gminę,
- ustalenia czy nieodpłatne przekazanie przez Gminę instalacji fotowoltaicznych na rzecz mieszkańców po upływie 5 letniego okresu trwałości projektu będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT.

W przedmiotowym wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Gmina Miasto Rzeszów, zarejestrowana jako czynny podatnik podatku od towarów i usług pod numerem NIP: 813-00-08-613, zwana dalej Gminą lub Wnioskodawcą, przygotowuje się do realizacji projektu pt. „Wsparcie rozwoju OZE na terenie ROF - projekt parasolowy” finansowanego ze środków EFRR w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa na lata 2014-2020 w ramach Osi Priorytetowej III Czysta energia, Działanie 3.4

Skarbowi

Adres do korespondencji:

Krajowa Informacja Skarbowa

ul. Teodora Sixta 17 | tel.: +48 33 485 34 83

43-300 Bielsko-Biała |

tel. Kontaktowy Delegatury | NIP: 5472169306

+48 33 485 34 00

| REGON: 366063511

e-mail: kis@sl.mofnet.gov.pl

www.kis.gov.pl

Rozwój OZE- Zintegrowane Inwestycje Terytorialne. Liderem projektu będzie Stowarzyszenie Rzeszowskiego Obszaru Funkcjonalnego (zwane dalej SROF), którego Gmina jest członkiem. Gmina (podobnie jak inne gminy należące do SROF) będzie partnerem w projekcie. Zawarta umowa zapewni sfinansowanie 85% przez Instytucję Pośredniczącą poniesionych na inwestycję kosztów kwalifikowanych.

Projekt będzie polegał na dostawie, montażu, uruchomieniu i konfiguracji instalacji fotowoltaicznych o mocy ok. 3 kW na budynkach mieszkalnych (jednorodzinnych i wielomieszkaniowych) lub na gruncie oraz innych budynkach niemieszkalnych będących własnością mieszkańców Gminy - ostatecznych Beneficjentów. Gmina będzie zawierała umowy z wykonawcami realizującymi inwestycję, a zakup będzie udokumentowany fakturami VAT wystawionymi na Gminę.

Gmina jako jednostka samorządu terytorialnego będzie indywidualnie ponosiła koszty związane z realizacją przedmiotowego projektu. Otrzymane przez Gminę dofinansowanie będzie w całości przeznaczone na pokrycie 85% kosztów kwalifikowanych związanych z realizacją projektu. Ponadto Gmina poniesie koszty związane z podatkiem VAT, a także koszty promocji projektu i wykonania dokumentacji aplikacyjnej i przetargowej.

Jeżeli w trakcie realizacji projektu wystąpią nieprzewidziane okoliczności powodujące konieczność poniesienia kosztów niekwalifikowanych niezbędnych do wykonania instalacji fotowoltaicznej na nieruchomości mieszkańca, Gmina sfinansuje część tych kosztów jak również ostateczni beneficjenci będą uczestniczyli w ich finansowaniu.

Należy nadmienić, że koszt podatku VAT stanowi koszt niekwalifikowany projektu.

Pomiędzy Gminą, a mieszkańcami zostanie podpisana umowa cywilnoprawna w sprawie realizacji projektu pt. „Wsparcie rozwoju OZE na terenie ROF - projekt parasolowy”. W umowie będzie znajdował się zapis, że ostateczny Beneficjent tj. właściciel, współwłaściciel lub użytkownik nieruchomości, na której będzie montowana instalacja fotowoltaiczna poniesie 15% wartości kosztów kwalifikowanych projektu oraz w całości lub w części koszty niekwalifikowane związane bezpośrednio z wykonaniem instalacji fotowoltaicznej na jego nieruchomości. Dokonanie określonej wpłaty przez mieszkańca będzie stanowiło warunek konieczny do uczestniczenia w projekcie. Ponadto w ramach umowy mieszkaniec oświadczy, że posiada pełne prawo do dysponowania nieruchomością, na której planowana jest realizacja projektu oraz że zobowiązuje się do udostępnienia jej do wykonania prac projektowych i robót budowlanych. Po zakończeniu realizacji projektu instalacja fotowoltaiczna przez okres 5 lat będzie własnością Gminy, a mieszkańcy będą ją bezpłatnie użytkować i ponosić koszty związane z ich bieżącą eksploatacją. Po tym okresie przedmiotowe instalacje zostaną bezpłatnie przekazane właścicielom nieruchomości, którzy to będą ponosili koszty związane z ich utrzymaniem.

W kosztach inwestycji będą uczestniczyć mieszkańcy poprzez dokonywanie określonej w umowie wpłaty. Wpłaty dokonywane przez mieszkańców będą traktowane jako zaliczki na poczet (usługi polegającej na wykonaniu instalacji fotowoltaicznej). Całość otrzymanego przez Gminę dofinansowania ze środków EFRR zostanie przeznaczona na sfinansowanie kosztów kwalifikowanych projektu poniesionych przez Gminę w ramach zawartych umów cywilnoprawnych z mieszkańcami.

W przypadku nieotrzymania przez Gminę dofinansowania na realizację projektu, zadanie to nie byłoby realizowane. Cena świadczonych na rzecz mieszkańców usług w ramach umowy o dofinansowanie byłaby wyższa, gdyby Gmina nie wniosła wkładu własnego. Przez wkład własny rozumie się prefinansowanie podatku naliczonego VAT, który stanowi koszt niekwalifikowany całego zadania inwestycyjnego a także pozostałe koszty niekwalifikowane.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

- 1) W jakim terminie powstanie obowiązek podatkowy w związku z otrzymaniem wpłat od mieszkańców, Instytucji Pośredniczącej oraz w związku z wniesieniem wkładu własnego Gminy?
- 2) Czy nieodpłatne przekazanie przez Gminę instalacji fotowoltaicznych na rzecz mieszkańców (uczestników projektu - ostatecznych beneficjentów) po upływie 5 letniego okresu trwałości projektu będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Ad.1.

Gmina realizuje usługę polegającą na wykonaniu instalacji fotowoltaicznych na budynkach mieszkalnych (jednorodzinnych i wielomieszkaniowych) lub na gruncie oraz innych budynkach niemieszkalnych, na poczet wykonania której Wnioskodawca pobiera określone wpłaty od mieszkańców.

Konkretni mieszkańcy, którzy będą uczestniczyli w projekcie i podpiszą stosowną umowę uczestnictwa w projekcie, przyjmą na siebie stosowne, określone w niej zobowiązania. Ich bezpośrednią korzyścią będzie możliwość bezpłatnego korzystania z wybudowanej instalacji fotowoltaicznej, którą po okresie trwałości projektu przejmą na własność. Ponadto można określić, że wpłata mieszkańca z tytułu uczestnictwa w projekcie następuje w zamian za świadczenie Gminy na jego rzecz.

Otrzymane przez Gminę wpłaty mieszkańców, którzy będą uczestniczyli w projekcie, na rachunek bankowy Gminy z tytułu uczestnictwa w projekcie, podlega opodatkowaniu podatkiem VAT jako zapłata (zaliczka) z tytułu świadczenia usług zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy o VAT.

W niniejszej sprawie zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy o VAT podstawą opodatkowania z tytułu świadczonych przez Gminę usług jest zarówno kwota należna w postaci wpłaty od mieszkańca jak i otrzymane przez Gminę dofinansowanie od Instytucji Pośredniczącej związane z zamontowaniem instalacji na budynkach mieszkańców.

Z treści art. 29a ust. 1 ustawy o VAT wynika, że nie ma znaczenia od kogo dostawca towaru lub świadczący usługę otrzymuje zapłatę - czy od nabywcy czy od osoby trzeciej, ważne jest aby było to wynagrodzenie za dane konkretne świadczenie lub za daną konkretną dostawę.

Jak wskazano we wniosku Gmina otrzyma dofinansowanie w związku z realizacją projektu które wyniesie 85% kosztów kwalifikowanych inwestycji, natomiast wkład własny w wysokości 15% kwoty na realizację poszczególnych instalacji ponoszony będzie przez mieszkańców.

Zgodnie natomiast z art. 19a ust. 5 pkt 2 ustawy o VAT obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1.

W projekcie mogą wystąpić wydatki niekwalifikowane niezbędne do wykonania instalacji fotowoltaicznej na nieruchomości mieszkańca. Część tych kosztów opłaci Gmina a część mieszkańcy. Zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy o VAT wkład własny Gminy będzie miał wpływ na wartość zamontowanej instalacji. W odniesieniu do wkładu własnego Gmina ustali obowiązek podatkowy w podatku VAT w dacie dokonania zapłaty za te wydatki objęte wkładem własnym. Zatem obowiązek podatkowy powstaje w terminie pobrania zaliczki od mieszkańca, otrzymania dofinansowania w formie zaliczki lub refundacji od Instytucji Pośredniczącej, a także wydatkowania wkładu własnego związanego z wydatkami niekwalifikowanymi.

Ad. 2.

Gmina zamierza przekazać prawo własności wykonanych instalacji fotowoltaicznych na rzecz mieszkańców po 5 latach, tj. po zakończeniu okresu trwałości projektu, wpłaty wnoszone przez mieszkańców deklarujących uczestnictwo w projekcie mają związek z zobowiązaniem się Wnioskodawcy do przekazania prawa własności wykonanej instalacji.

Należy również zauważyć, że stosownie do art. 8 ust. 2a ustawy o VAT, Gmina zawierając umowę z wykonawcami na budowę instalacji fotowoltaicznych oraz umowy z mieszkańcami, wchodzi w rolę świadczącego usługę. Tym samym wpłaty, które Gmina otrzyma od osób fizycznych - mieszkańców, stanowią wynagrodzenie z tytułu świadczonych przez Gminę usług na rzecz tych osób fizycznych. Oznacza to, że dokonane wpłaty, o których mowa we wniosku, będą stanowiły zaliczki na poczet przyszłej usługi, której zakończenie nastąpi po upływie 5 lat od wykonania instalacji fotowoltaicznych. Zdaniem Gminy mamy do czynienia z jednym kompleksowym świadczeniem na rzecz mieszkańca polegającym na wybudowaniu i dostarczeniu instalacji fotowoltaicznej, tym samym przeniesienie prawa własności instalacji po 5 letnim okresie nie będzie odrębną czynnością podlegającą opodatkowaniu lecz będzie stanowiło element całościowego świadczenia Wnioskodawcy na rzecz mieszkańca, które winno zostać opodatkowane w momencie otrzymania zapłaty. Zatem nieodpłatne przekazanie przez Gminę instalacji fotowoltaicznej na rzecz mieszkańców po upływie 5 letniego okresu trwałości projektu nie będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego w zakresie:

- momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z otrzymaniem wpłat mieszkańców oraz w związku z otrzymaniem dofinansowania od Instytucji pośredniczącej – **jest prawidłowe,**
- powstania obowiązku podatkowego w związku z wniesieniem wkładu własnego przez Gminę – **jest nieprawidłowe,**
- ustalenia czy nieodpłatne przekazanie przez Gminę instalacji fotowoltaicznych na rzecz mieszkańców po upływie 5 letniego okresu trwałości projektu będzie podlegało opodatkowaniu podatkiem VAT – **jest prawidłowe.**

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2016 r., poz. 710 ze późn. zm.), opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 – w myśl art. 7 ust. 1 ww. ustawy – rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...).

Towarami są rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii, o czym stanowi art. 2 pkt 6 ww. ustawy.

W świetle art. 8 ust. 1 ustawy, przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, (...)

Stosownie do art. 8 ust. 2a ww. ustawy w przypadku gdy podatnik, działając we własnym imieniu, ale na rzecz osoby trzeciej, bierze udział w świadczeniu usług, przyjmuje się, że ten podatnik sam otrzymał i wyświadczył te usługi.

Zauważyć należy, że pod pojęciem usługi (świadczenia) należy rozumieć każde zachowanie, na które składać się może zarówno działanie (uczynienie, wykonanie czegoś na rzecz innej osoby), jak i zaniechanie (nieczynienie bądź też tolerowanie). Przy ocenie charakteru świadczenia jako usługi należy mieć na względzie, że ustawa zalicza do grona usług każde świadczenie, które nie jest dostawą w rozumieniu art. 7 ustawy. Zauważyć również należy, że usługą będzie tylko takie świadczenie, w przypadku którego istnieje bezpośredni konsument, odbiorca świadczenia odnoszący korzyść o charakterze majątkowym.

Zatem czynność podlega opodatkowaniu jedynie wówczas, gdy wykonywana jest w ramach umowy zobowiązaniowej, a jedna ze stron transakcji może zostać uznana za bezpośredniego beneficjenta tej czynności. Przy czym związek pomiędzy otrzymanyą płatnością a świadczeniem na rzecz dokonującego płatności musi mieć charakter bezpośredni i na tyle wyraźny, aby można powiedzieć, że płatność następuje w zamian za to świadczenie.

Stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

W myśl ust. 2 ww. artykułu, działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

Z powyższych przepisów art. 15 ustawy wynika, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług zgodnie z zasadą powszechności opodatkowania podlegają wszelkie transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów lub świadczenie usług, pod warunkiem, że są one realizowane przez „podatników” w rozumieniu ustawy i wykonywane w ramach działalności gospodarczej.

Należy zauważyć, że w myśl art. 15 ust. 6 ww. ustawy, nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

Z przywołanych przepisów wynika, że jednostki samorządu terytorialnego są podatnikami podatku od towarów i usług jedynie w zakresie wszelkich czynności, które mają charakter cywilnoprawny, tzn. są przez nie realizowane na podstawie umów cywilnoprawnych. Będą to zatem wszystkie realizowane przez te jednostki czynności w sferze ich aktywności cywilnoprawnej, np. czynności sprzedaży, zamiany (nieruchomości i ruchomości), wynajmu, dzierżawy, umów prawa cywilnego (nazwanych i nienazwanych). Bowiemy tylko w tym zakresie ich czynności mają charakter działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy o podatku od towarów i usług.

Obowiązek podatkowy – w myśl art. 19a ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług – powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 5 i 7–11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1.

W myśl ust. 5 pkt 2 lit. a ww. artykułu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą otrzymania całości lub części dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1.

Na podstawie ust. 8 cyt. artykułu, jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty, z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 4.

Jak wynika z treści art. 29a ust. 1 ustawy, podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2–5, art. 30a–30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5, jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą

dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

Z opisu sprawy wynika, że Gmina przygotowuje do realizacji projektu pt. „Wsparcie rozwoju OZE na terenie ROF-projekt parasolowy”. Projekt będzie polegał na dostawie, montażu, uruchomieniu i konfiguracji instalacji fotowoltaicznych o mocy ok 3 kW na budynkach mieszkalnych (jednorodzinnych i wielomieszkaniowych) lub na gruncie oraz innych budynkach niemieszkalnych będących własnością mieszkańców Gminy. Gmina będzie zawierała umowy z wykonawcami realizującymi inwestycje, a zakup będzie udokumentowany fakturami wystawionymi na Gminę. Wartość dofinansowania wynosi 85% kosztów kwalifikowanych. Beneficjenci tj. właściciel, współwłaściciel lub użytkownik nieruchomości, na której będzie montowana instalacja fotowoltaiczna poniesie 15% wartości kosztów kwalifikowanych projektu oraz w całości lub w części koszty niekwalifikowane związane bezpośrednio z wykonaniem instalacji fotowoltaicznej na jego nieruchomości. Po zakończeniu realizacji projektu instalacja przez okres 5 lat będzie własnością Gminy, a mieszkańcy będą ją bezpłatnie użytkować. Po tym okresie przedmiotowe instalacje zostaną bezpłatnie przekazane właścicielom nieruchomości, którzy to będą ponosić koszty związane z ich użytkowaniem.

Wątpliwości Wnioskodawcy dotyczą terminu powstania obowiązku podatkowego w związku z otrzymywaniem wpłat od mieszkańców, otrzymaniem dofinansowania z Instytucji Pośredniczącej oraz w związku z wniesieniem wkładu własnego.

Odnosząc się do tych wątpliwości Wnioskodawcy najpierw należy ustalić czy wpłaty dokonywane przez mieszkańców oraz dofinansowania Instytucji Pośredniczącej, a także wkład własny z tytułu świadczonej przez Wnioskodawcę usługi stanowią wynagrodzenie za świadczenie usługi i podlegają opodatkowaniu. Należy podkreślić, że aby uznać dane świadczenie za odpłatne świadczenie, musi istnieć stosunek prawny pomiędzy dostawcą towarów lub usługodawcą a odbiorcą, a w zamian za wykonanie świadczenia powinno zostać wypłacone wynagrodzenie. Musi istnieć bezpośredni związek pomiędzy świadczeniem i przekazaniem za nie wynagrodzeniem. Oznacza to, że z danego stosunku prawnego, na podstawie którego wykonywana jest dana czynność, musi wynikać wyraźna, bezpośrednia korzyść na rzecz dokonującego dostawy lub świadczącego usługę.

Należy również wskazać, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega konkretna czynność (dostawa towaru lub usługi), a nie zapłata. Wyjątkiem jest uiszczenie zaliczki na poczet przyszłej dostawy towarów czy świadczenia usług.

W niniejszej sprawie czynnością, jakiej Wnioskodawca dokonuje na rzecz mieszkańca, biorącego udział w projekcie, jest wykonanie usługi polegającej na montażu wraz z dostawą instalacji fotowoltaicznych na budynkach mieszkalnych, lub na gruncie oraz innych budynkach niemieszkalnych na poczet wykonania której Wnioskodawca pobrał określoną w umowie wpłatę oraz otrzymał dofinansowanie.

Należy zauważyć, że we wskazanej sytuacji istnieje bezpośredni związek pomiędzy dokonywanymi wpłatami, a zindywidualizowanym świadczeniem na rzecz uczestnika programu, które wykonuje Wnioskodawca. Ponadto stosownie do art. 8 ust. 2a ustawy, Gmina zawierając umowę z wykonawcą na montaż i dostawę instalacji fotowoltaicznych oraz umowy z mieszkańcami, wchodzi w rolę świadczącego usługę.

Tym samym wpłaty otrzymywane od mieszkańców oraz dofinansowanie od Instytucji Pośredniczącej stanowią wynagrodzenie z tytułu świadczonych przez Gminę usług, które zgodnie z wskazanym na wstępie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Odnosząc się do momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu opłat wniesionych przez mieszkańców biorących udział w projekcie należy wskazać, że właściciele nieruchomości dokonując tych wpłat przed wykonaniem usługi świadczonej przez Wnioskodawcę. Zatem opłaty te należało uznać za zaliczkę na poczet świadczonej usługi. W związku z powyższym obowiązek podatkowy zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy o VAT powstaje z chwilą otrzymania tej wpłaty (zaliczki).

Odnosząc się do momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu otrzymania dofinansowania od Instytucji Pośredniczącej należy wskazać, że obowiązek podatkowy zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 2 lit. a powstanie z chwilą otrzymania tego dofinansowania.

Natomiast przekazanie przez Gminę środków finansowych na konto wykonawcy, jako wkładu własnego Gminy w realizację projektu nie wypełnia dyspozycji ww. art. 5 ustawy o podatku VAT. Nie dochodzi bowiem w tej sytuacji po stronie Gminy do odpłatnej dostawy towaru lub odpłatnego świadczenia usługi. W związku z tym z tytułu wniesienia wkładu własnego Gmina nie ma obowiązku odprowadzania podatku należnego.

Zatem w zakresie wniesienia wkładu własnego dokonywanego przez Gminę należy wskazać, że obowiązek podatkowy nie powstanie.

Mając na uwadze analizę sprawy oraz ww. przepisy prawa podatkowego należy wskazać, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego z tytułu otrzymywanych wpłat dokonywanych przez mieszkańców oraz otrzymywania dofinansowania z Instytucji Pośredniczącej otrzymanego przez Gminę jest prawidłowe.

Natomiast stanowisko Wnioskodawcy w zakresie powstania obowiązku podatkowego w związku z wniesieniem wkładu własnego przez Gminę jest nieprawidłowe.

Odnosząc się z kolei do wątpliwości Wnioskodawcy w zakresie opodatkowania nieodpłatnego przekazania instalacji fotowoltaicznych na własność mieszkańcom należy wskazać, że Gmina zawierając umowę z mieszkańcami zobowiązała się do świadczenia mającego na celu montaż instalacji fotowoltaicznych. Po okresie utrzymania trwałości projektu, tj. po upływie 5 lat od dnia zakończenia inwestycji instalacje fotowoltaiczne zostaną nieodpłatnie przekazane mieszkańcom za kwotę wniesionego wkładu własnego. Przeniesienie zatem przez Gminę własności instalacji fotowoltaicznych na mieszkańców nie będzie stanowić odrębnej czynności podlegającej opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, ale będzie elementem całościowej usługi świadczonej przez Gminę na rzecz mieszkańców.

W konsekwencji nieodpłatne przekazanie instalacji fotowoltaicznych po 5 latach nie będzie czynnością powodującą powstanie obowiązku podatkowego.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy w zakresie braku obowiązku opodatkowania nieodpłatnego przekazania przez Gminę instalacji fotowoltaicznych po upływie 5 lat jest prawidłowe.

Zaznaczyć należy, że w przypadku zmiany stanu prawnego lub zmiany któregośkolwiek elementu zdarzenia przyszłego, udzielona interpretacja traci aktualność.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k–14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do **Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4a, 35-016 Rzeszów**, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie art. 57a ww. ustawy, skarga na interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.